

24. И отиде съ него ; и слѣдувахъ го народъ много, и притискахъ го.

25. И една жена, която имаше кръвотеченіе дванадесетъ години,

26. И отъ много лѣкари бѣше много пострадала, още бѣше издала и всичко—то си иманіе, безъ да види никакъ ползъ, но повече на злѣ бѣ пристигнѣла,

27. Като чу за Исуса, дойде между народъ—тѣ изъ отзадъ, и допрѣ ся до дрехъ—тѣ му.

28. Защото казуваше : Че, ако ся допрѣ само до дрехъ—тѣ му, ще исцѣлѣхъ.

29. И на часъ—тѣ прѣсѣкнѣ теченіе—то на кръвь—тѣ ѿ, и осѣти въ тѣло—то си че исцѣлѣ отъ болѣсть—тѣ.

30. И тутакси Исусъ като позна въ себе си че излѣзе отъ него сила, обърнѣ ся къмъ народъ—тѣ и казуваше : Кой ся допрѣ до дрехы—тѣ ми ?

31. И казувахъ ученици—тѣ му : Видишь народъ—тѣ че тя притиска, и казувашъ : Кой ся допрѣ до мене ?

32. И обзираше ся да види тѣзи която бѣ сторила това.

33. А жена—та уплашена и растреперана, като знаеше това което станѣ съ неѣ, дойде и припаднѣ му, и каза му всичкѣ—тѣ истинѣ.

34. А той ѿ рече : Дѣщи, твоя—та вѣра тя исцѣли ; иди си съ миромъ, и здрава бѣди отъ болѣсть—тѣ си.

35. Когато той още говоряше, идватъ отъ начальника на съборище—то, и казуватъ : Дѣщеря ти умрѣ ; що задавашъ вече трудъ на учителя ?

36. А Исусъ, щомъ чу думъ—тѣ коѣто говоряхъ, казува на начальника на съборище—то : Не бой ся, само вѣрувай.

37. И не остави никого да го придружи, тѣкмо Петра и Іакова и Іоанна брата Іакововъ.

38. И идува въ домъ—тѣ на начальника на съборище—то, и виждува мѣлвѣ, че плачахъ и пицѣхъ много.